

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce **J. D.**, zastoupeného Mgr. Bc. Janem Palečkem, advokátem se sídlem Brno, Pražákova 1008/69, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Brno, Žerotínovo nám. 449/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 1. 2019, č. j. 41 A 49/2018-26,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá**.
- II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím Městského úřadu Hustopeče ze dne 18. 7. 2017, č. j. MUH/49167/17/306, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, za který mu byla uložena pokuta ve výši 40.000 Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 18 měsíců. Odvolání žalobce zamítl žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 7. 2018, č. j. JMK 96743/2018, a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Brně, který ji usnesením ze dne 30. 1. 2019, č. j. 41 A 49/2018-26, odmítl. Krajský soud ze spisu žalovaného ověřil, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 12. 7. 2018, dvoutměsíční lhůta pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen

„s. ř. s.“) tak uplynula dne 12. 9. 2018. Žalobce však žalobu, datovanou dnem 12. 9. 2018, podal k poštovní přepravě teprve dne 13. 9. 2018 a soudu byla doručena dne následujícího. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žaloba ze dne 12. 9. 2018 byla podána opožděně, a proto ji v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.

[3] Proti tomuto usnesení podává žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, kterou opírá o důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[4] Stěžovatel namítá, že dne 10. 9. 2018 odeslal krajskému soudu prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb obyčejným způsobem žalobu ze dne 7. 9. 2018; obálku s podacím razítkem si na pobočce pošty z procesní opatrnosti vyfotil, což dokládá fotografie přiložená ke kasační stížnosti. Krajský soud však existenci tohoto podání pomínil a vzal v potaz toliko doplnění žaloby zasláné soudu dne 13. 9. 2018. Stěžovatel tak má za to, že žalobu podal v rámci zákonné dvouměsíční lhůty; krajský soud naopak postupoval nezákonně a upřel mu právo na spravedlivý proces.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[6] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 4, věta před středníkem s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2 věty první s. ř. s.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud ze spisu krajského soudu ověřil, že stěžovatel adresoval krajskému soudu podání datované dnem 12. 9. 2018, označené jako „*Žaloba správní proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, sp. zn. S-JMK 144283/2017/Bo, č. j. JMK 96743/2018, ze dne 2. 7. 2018, kterým se potvrzuje rozhodnutí Městského úřadu Hustopeče, odboru dopravy, sp. zn. dop/7303/17/306, č. j. MUH/49167/17/306, ze dne 18. 7. 2017, a Návrh na přiznání odkladného účinku.*“ Toto podání bylo předáno k poštovní přepravě jako doporučená zásilka dne 13. 9. 2018 a doručeno bylo krajskému soudu dne 14. 9. 2018 (viz čl. 1 a 5 soudního spisu). Na čl. 11 spisu krajského soudu je dále založena žaloba ze dne 7. 9. 2018 s vylepenými kolky v hodnotě 3.000 Kč, jíž stěžovatel brojí proti témuž rozhodnutí žalovaného; podání nese stejný název jako žaloba ze dne 12. 9. 2018, obsahově se však nejedná o totožné podání. Tato žaloba byla krajskému soudu doručena až dne 24. 9. 2018. Ve spisu krajského soudu je dále založena nežurnalizovaná obálka adresovaná krajskému soudu, kde je jako odesílatel uveden stěžovatel. Dle razítka pošty byla tato zásilka předána poštovní přepravě dne 10. 9. 2018 (jako prostá zásilka). Na žalobě ze dne 7. 9. 2018 je otisk razítka podatelny krajského soudu, ze kterého se podává, že žaloba byla přijata dne 24. 9. 2018, a to cestou poštovní přepravy; žádná jiná poštovní obálka, adresovaná stěžovatelem krajskému soudu ve spise založena není. Nelze proto vyvrátit tvrzení stěžovatele, že předmětná žaloba byla předána poštovní přepravě v uvedené obálce, tzn. dne 10. 9. 2018. Dne 9. 10. 2018 odeslal stěžovatel krajskému soudu podání ze dne 30. 9. 2018, označené jako „*Doplnění správní žaloby ze dne 7. 9. 2018 a ze dne 12. 9. 2018*“ (čl. 22 spisu krajského soudu), které tomuto soudu došlo 10. 10. 2018.

pokračování

[9] Nejvyšší správní soud s ohledem na shora uvedené shledal, že stěžovatel podal v téže věci ke krajskému soudu dvě různé žaloby, a to žalobu ze dne 7. 9. 2018 a žalobu ze dne 12. 9. 2018, které však tomuto soudu došly v pořadí opačném, než ve kterém byly předány k poštovní přepravě. Obě tato podání totiž byla stěžovatelem jako *žaloba* označena, obsahově nejsou identická a podání ze dne 12. 9. 2018 na podání ze dne 7. 9. 2018 neodkazuje, jako by tomu bylo v případě doplnění žaloby. V případě podání ze dne 12. 9. 2018 se tedy nejedná o doplnění žaloby ze dne 7. 9. 2018, jak tvrdí stěžovatel, ale o samostatnou žalobu, byť proti stejnému rozhodnutí jako v předcházející žalobě. Za doplnění žaloby je třeba považovat až podání stěžovatele ze dne 30. 9. 2018, jímž doplnil žalobu ze dne 7. 9. 2018 i ze dne 12. 9. 2018. S ohledem na to měly být tyto žaloby krajským soudem zapsány jako dvě samostatné věci a vedeny ve dvou různých spisech. Není přitom podstatné, že žaloba ze dne 12. 9. 2018, která krajskému soudu došla dříve, zakládala ve vztahu k žalobě ze dne 7. 9. 2018 překážku litispendence.

[10] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. činí lhůta pro podání správní žaloby 2 měsíce, přičemž její zmeškání nelze prominout (§ 72 odst. 4 s. ř. s.). Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Lhůta je zachována, byla-li zásilka posledního dne lhůty podána k poštovní přepravě.

[11] Nejvyšší správní soud ze správního spisu žalovaného zjistil, že stěžovateli bylo napadené správní rozhodnutí doručeno dne 12. 7. 2018 (viz doručenska připojená k napadenému rozhodnutí na čl. 4 spisu žalovaného), lhůta pro podání správní žaloby tak uplynula ve středu 12. 9. 2018. Žaloba datovaná dnem 12. 9. 2018 však byla podána k poštovní přepravě teprve ve čtvrtek 13. 9. 2018, a byla tedy opožděná. Za této situace postupoval krajský soud správně, pokud tento návrh podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.

[12] Krajský soud je ovšem nutno upozornit, že u žaloby ze dne 7. 9. 2018, zaevidované na čl. 11 soudního spisu, byla lhůta podle § 72 odst. 1 s. ř. s. zjevně zachována, neboť byla krajskému soudu odeslána již dne 10. 9. 2018. O této žalobě krajský soud evidentně dosud nerozhodl, ač jejímu projednání nebrání ani překážka litispendence v podobě dříve zahájeného řízení o žalobě ze dne 12. 9. 2018; Nejvyšší správní soud připomíná, že napadeným usnesením bylo rozhodnuto toliko „o žalobě ze dne 12. 9. 2018 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2018, č. j. JMK 96743/2018, sp. zn. S-JMK 144283/2017/Bo“. Žalobu ze dne 7. 9. 2018 by proto měl krajský soud zapsat jako samostatnou věc (měl tak učinit již v době, kdy mu došla) a v samostatném řízení o ní rozhodnout. Zda bude možné tuto žalobu věcně projednat, případně s jakým výsledkem, kasační soud nikterak nepředjímá.

[13] Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost není důvodná. Za podmínek vyplývajících z § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. ji proto rozsudkem zamítl.

[14] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1, věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti procesně neúspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu nenáleží. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka – žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu

v soudním řízení před Nejvyšším správním soudem jakékoliv důvodně vynaložené náklady vznikly; soud tak žalovanému náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. května 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu